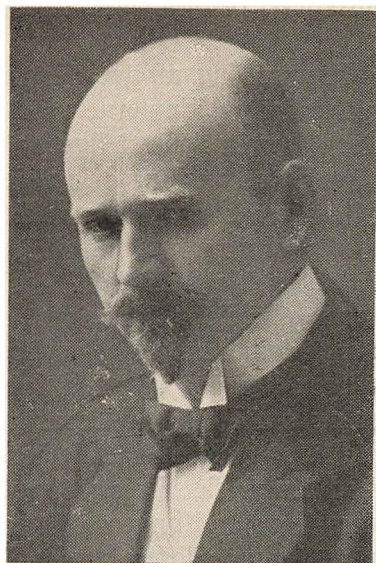

Stiftsskriver, Dr. phil. Johannes Lindbæk.

Den 25. Juli 1919 bortkaldte Døden Historisk Samfunds Formand, Stiftsskriver, Dr. phil. Johannes Lindbæk. Født 1872 i det minderige Ribe, hvorfra han 1890 blev Student, havde han allerede tidligt fattet en levende Interesse for Historien, som han ogsaa valgte til Hovedstudium ved Universitetet. Fra han i 1897 tog Embeds-eksamen, var hans Tid væsentlig delt mellem Undervisning og videnskabeligt Arbejde, og efterhaanden som dette samlede sig om vor Middelalders Kirkehistorie, fik han Lejlighed til under flere længere Ophold i Rom at øse af det rige Materiale, der gemmes i de derværende Arkiver. Først for faa Aar siden blev han knyttet til Roskilde. 1917 udnævntes han til Stiftsskriver og Dømkirkens Værge, og allerede i April 1918 indvalgtes han i Bestyrelsen for Historisk Samfund, for hvilket han straks blev Formand. Men var det end saaledes kun kort Tid, han kom til at virke her, naaede dog vort Samfund gentagne Gange at nyde godt af hans Virksomhedstrang og udstrakte Viden. 2 Gange ($^{23}/_{11}$ 1915 og $^{29}/_{4}$ 1918) holdt han Foredrag om Emner, hentet fra Europas nyeste Historie, til hvilken han havde et Kendskab som faa, og paa Udflugten i Sommeren 1918 til Horns Herred gav han

paa Eskilsø en Fremstilling af det derværende Klosters Historie. Hvor forskellige Emnerne end var, fik Tilhørerne dog ved alle Foredragene i lige høj Grad Indtrykket af den saglige og rolige Vurdering, der prægede Dr. Lindbæks hele Tænkemaade og Fremstilling. Og paa anden Maade skylder Historisk Samfund ham den største Tak, nemlig for de talrige Bidrag til Roskildes kirkelige Historie, han i sine Arbejder har givet. Allerede Udgaven af »Acta Pontificum Danica« (Pavebreve vedrørende Danmark), i hvilken han tog stor Del, giver utallige Bidrag til Oplysning om Roskilde Domkapitels og Bispedømmes Historie i den senere Middelalder, og det samme er Tilfældet med Lindbæks Doktordisputats: Pavernes Forhold til Danmark under Kongerne Kristiern I og Hans og »De danske Helligaandsklostre« (som Dr. Lindbæk udgav sammen med Stiftamtmand Stemann). Af en stort anlagt Klosterhistorie naaede kun et enkelt Bind, omhandlende Franciskanerklostrene, at udkomme, men allerede dette er af ikke ringe Betydning for Københavns Amt, da det giver en fyldig Fremstilling af Klostrene i Køge og Roskilde. Sørgeligt er det, at dette Arbejde, der vilde være blevet et Hovedværk indenfor dansk historisk Litteratur, ikke naaede sin Fuldendelse, og med særlig Beklagelse maa det her nævnes, at den fyldige Fremstilling af Roskilde Domkapitels Historie, til hvilken Dr. Lindbæk i en Aarrække havde samlet Materiale, og til hvis Udarbejdelse han baade ved sit enestaaende Kendskab til Middelalderens Kirkehistorie og som Domkirkens Værges havde Forudsætninger som ingen anden, ikke naaede at se Lyset. Men har hans Livs Hovedværk end maattet lades ufuldendt (og næppe nogen er for Øjeblikket i Stand til at tage den store Arv op og udnytte de righoldige Samlinger, han efterlader sig), saa har han dog naaet at yde en stor og værdifuld Indsats i vor Historieforskning. Og vort historiske Samfund vil bevare Mindet om en stilfærdig og sympatisk Skikkelse, hvis Hjælpsomhed og udstrakte Kundskaber kun altfor kort Tid naaede at komme det tilgode.

Thomas B. Bang.